

TRADING CONCEPT ตอน บทเรียนสำคัญ 24 ข้อ

ฉบับที่แล้ว ได้คุยถึงการกรองหลักทรัพย์เบื้องต้นจากข้อมูลด้านปัจจัยพื้นฐานตามแบบฉบับของ **William J. O'neil** กันไปแล้ว เมื่อเราแยกเมล็ดข้าวออกจากฟางข้าวได้เรียบร้อยแล้ว ฉบับนี้จะมาคุยกันต่อถึงการใช้เครื่องมือประกอบที่จะใช้หาจังหวะ หรือ **Timing** ในการเข้าซื้อขายกันครับ

Relative Price Strength

เครื่องมือวัดอันหนึ่งที่ **O'neil** แนะนำคือ **Relative Price Strength** ใช้การจัดอันดับหลักทรัพย์ทั้งหมด ด้วยการเปลี่ยนแปลงของราคาใน 1 ปีที่ผ่านมา มีขั้นตอนง่ายๆ ดังนี้

1. หา % การเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นแต่ละตัวใน 1 ปีที่ผ่านมา
2. นำมาเรียงลำดับ โดยให้คะแนนจาก 1-100 คือหุ้นที่เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นสูงสุด (คิดเป็น %) จะได้ 100 คะแนน ส่วนหุ้นที่ปรับตัวลดลงมากที่สุด (คิดเป็น %) จะได้ 1 คะแนน ส่วนที่อยู่ระหว่างกลาง ก็ได้คะแนนลดหลั่นกันไป

เมื่อจัดลำดับได้แบบนี้แล้ว ท่านนักลงทุนคิดว่า หุ้นที่ได้คะแนนมากหรือน้อย น่าสนใจกว่าครับ ?

O'neil แนะนำไว้ว่า หุ้นที่น่าสนใจควรมีคะแนนอยู่ที่ 80-100 คะแนน เพราะแสดงให้เห็นว่าใน 1 ปีที่ผ่านมา หุ้นตัวนั้นแสดงพฤติกรรมในตลาดได้ **outperform** หุ้นตัวอื่นๆ (แน่นอนครับ ไม่ได้หมายความว่าหุ้นที่ **outperform** เหล่านี้จะน่าสนใจทั้งหมดนะครับ เพราะ ฟางข้าวบางครั้งถึงแสดงพฤติกรรมในตลาดได้ดี แต่ก็อาจได้ไม่นานครับ **O'neil** จึงเน้นให้ลงทุนเฉพาะในบริษัทที่มีคุณภาพ)

นอกจากนี้ ยังควรจัดลำดับตาม **Relative Price Strength** นี้ ทุกเดือนหรือไตรมาส เพื่อพิจารณาประกอบก่อนเข้าซื้อ หากหุ้นตัวนั้นมีลำดับแย่งเรื่อยๆ ในช่วง 6-12 เดือน ก็จะเป็นสัญญาณที่ไม่ดี สำหรับกรณีของหุ้นในพอร์ตที่ถืออยู่ อาจปรับสัดส่วนทุกเดือนหรือไตรมาส โดยลดสัดส่วนของหุ้นที่มีลำดับลดลงก่อนก็ได้

เพิ่มเติม ผมได้ทดลองนำแนวคิดการจัดลำดับตาม **Relative Price Strength** นี้ มาจับกับหุ้นในตลาดบ้านเรา เลยนำผลมาเล่าสู่กันฟังครับ เนื่องจากหุ้นในบ้านเรามีการแตกพาร์ เพิ่มทุนกันค่อนข้างมาก ทำให้ราคาต่อหุ้นเปลี่ยนไปในรูปของปริมาณ ดังนั้น

การใช้ข้อมูลระยะไกลๆ ต้องระมัดระวังและตรวจดูให้ดูว่าการเปลี่ยนของราคาดังนั้นเกิดจากการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติในตลาดหรือเกิดจากการเปลี่ยนโครงสร้างของบริษัท เช่น ออกหุ้นเพิ่มทุน เป็นต้น ดังนั้นในที่นี้ผมจึง

1. จัดลำดับจากการเปลี่ยนแปลงของราคา ในคาบ 1 เดือนแทน โดยใช้ข้อมูลตั้งแต่เดือน 9 ปีที่แล้ว จนถึงเดือน 3 ปีนี้
2. แบ่งหุ้นเป็น 5 กลุ่ม คือ คะแนนตั้งแต่ 1-20, 21-40, 41-60, 61-80 และ 80-100
3. เทียบผลตอบแทนของหุ้นแต่ละกลุ่มในช่วงเดือนถัดไป

เช่น นำ % การเปลี่ยนแปลงของราคา จากสิ้นเดือน 9 ถึงสิ้นเดือน 10 มาจัดลำดับเพื่อแบ่งกลุ่ม จากนั้นดูว่าแต่ละกลุ่มสร้างผลตอบแทนเฉลี่ยในช่วงเดือน 11 เทาใดและเดือนอื่นๆ ก็ทำเช่นนี้เรื่อยไป โดยผลที่ได้เป็นดังนี้ครับ

กลุ่มคะแนน	ผลตอบแทนเฉลี่ย					รวม (ทบต้น)
	เดือน 11	เดือน 12	เดือน 1	เดือน 2	เดือน 3	
81-100	5%	8%	11%	18%	6%	56%
61-80	2%	6%	9%	12%	5%	38%
41-60	-1%	5%	7%	9%	6%	29%
21-40	1%	4%	6%	9%	3%	25%
1-20	0%	8%	8%	5%	2%	24%

จะเห็นว่าถ้าเราถือหุ้นที่อยู่ในลำดับท็อป 81-100 คะแนน ตลอดทุกๆ เดือนจะสร้างผลตอบแทนในช่วงเดือน 11 ปีที่แล้ว ถึงเดือน 3 ปีนี้ได้ดีกว่าถือหุ้นกลุ่มอื่นๆ พอสมควรทีเดียว ผมมีข้อสังเกตเพิ่มเติมในการนำไปใช้ดังนี้ครับ

- จากตัวอย่างต้องปรับพอร์ตทุกเดือน เนื่องจากหุ้นลำดับท็อป 81-100 จะเปลี่ยนไป เพราะจัดลำดับใหม่ทุกเดือน เช่น ใช้ลำดับของเดือน 11 เพื่อเลือกถือหุ้นในเดือน 12 และพอสิ้นเดือน 12 ก็ใช้ลำดับของเดือน 12 มาเลือกถือหุ้นในเดือน 1 เป็นต้น
- ในชีวิตจริง การจะถือหุ้นกลุ่มท็อป 81-100 ทั้งกลุ่มคงเป็นไปได้ยาก ดังนั้นหากนักลงทุนต้องการนำวิธีนี้ไปใช้ ควรเลือกหุ้นที่น่าสนใจมาก่อน จากนั้นทำการตรวจสอบย้อนหลัง (**Back test**) ว่าวิธีการดังกล่าวเหมาะกับกลุ่มหุ้นที่น่าสนใจหรือไม่ เพราะตารางด้านบน ผมใช้หุ้นทั้งตลาดมาคำนวณ โดยการที่ค่าเฉลี่ยในกลุ่มท็อปเหนือกว่า ไม่ได้หมายความว่าทุกตัวในกลุ่มท็อปจะเหนือกว่าครับ

ฉบับหน้า มาดูตัวช่วยอื่นๆ ที่น่าสนใจกันต่อครับ •

รอบรู้ ลงทุน ตอน สินค้าในตลาดหลักทรัพย์

ฉบับนี้ถือเป็นฉบับต้อนรับสงกรานต์ เลยเอาเรื่องเบาๆ อ่านสบายๆ มาเล่าสู่กันฟังนะครับ

นักลงทุนทุกคนคงเคยซื้อขายหลักทรัพย์หรือหุ้น ในตลาดหลักทรัพย์มาแล้ว (บางท่านคงคิดว่าตลาดหลักทรัพย์ก็ต้องซื้อหลักทรัพย์สิ) ฉบับนี้ผมจะมาบอกเล่าเพิ่มเติมนะครับ ว่าตลาดหลักทรัพย์ที่เรารู้จักนั้น นอกจากหุ้นที่เราซื้อขายกันแล้ว (หุ้นที่เราซื้อขายกันเรียกว่าหุ้นสามัญ) ยังมีสินค้าอะไรที่น่าสนใจอีกบ้าง แต่ละชนิดมีลักษณะและข้อเด่นอย่างไร

หลักทรัพย์หรือหุ้น

หากนักลงทุนเข้ามาซื้อหลักทรัพย์ของบริษัทใดๆ ก็จะได้สิทธิเป็นเจ้าของหนึ่งในบริษัทนั้นๆ ครับ ดังนั้นด้วยความเป็นเจ้าของเราก็จะมีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัท คือมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมประชุม ออกเสียงเพื่อกำหนดทิศทางของบริษัท (ตามสัดส่วนหุ้นที่เราถือ) เมื่อกำไรจากธุรกิจไหลเข้าสู่บริษัท นักลงทุนก็จะมีส่วนร่วมในกำไรนั้น โดยรับรู้ผ่านการเพิ่มขึ้นของราคาหลักทรัพย์ หรือ รับในรูปเงินปันผล

คราวนี้ เอาแค่หุ้นก่อน ในตลาดหลักทรัพย์ ยังมีหุ้นให้เลือกลงทุนถึง 4 ประเภท ที่เดียวครับ

1. หุ้นสามัญ (Common Stock) กระดานปกติ

คือหุ้นที่นักลงทุนทั่วไปเข้ามาซื้อขายครับ เมื่อนักลงทุนเข้ามาซื้อแล้วก็มีสิทธิเป็นเจ้าของบริษัทเต็มตัว มีส่วนได้กำไรหรือขาดทุนไปกับบริษัท

คำคมเขียนหุ้น

โรเบิร์ต คิโยซากิ (Robert Kiyosaki)

2. หุ้นสามัญ กระดานต่างประเทศ

จุดสังเกตคือ สัญลักษณ์ ชื่อหุ้น จะตามด้วย “-F” ผู้กระดานนี้เป็นกระดานที่แบ่งหุ้นมาสำหรับชาวต่างชาติซื้อขาย เหตุที่ต้องแยกออกมาต่างหาก เนื่องจากตลาดมีเกณฑ์ในการจำกัดการถือครองหุ้นของชาวต่างชาติ (กลัวต่างชาติมาครอบงำกิจการ)

สมมติว่าบริษัทมีหุ้นทั้งหมด 10,000 หุ้น แต่จำกัดการถือครองหุ้นของชาวต่างชาติไว้ที่ 25% (เท่ากับ 2,500 หุ้น) และก่อนเปิดตลาด ต่างชาติถือหุ้นรวมกันแล้ว 2,400 หุ้น

คราวนี้ หากมีแค่กระดานเดียว สมมติว่า ในวันนั้น มีชาวต่างชาติ 2 คน คืซื้อหุ้นคนละ 100 หุ้น และจับคู่คำสั่งได้

ปัญหาเกิดแน่ครับ ถึงตอนที่โอนหุ้นจากผู้ขายไปผู้ซื้อ ชาวต่างชาติคนที่ 2 จะรับโอนหุ้นไม่ได้ เพราะติดเพดาน 2,500 หุ้นแล้ว...แบบนี้ยุ่งแน่ครับ ตลาดต่างประเทศจึงถือกำเนิดขึ้น

คราวนี้พอมี 2 ตลาด ก็แบ่งหุ้น 2,500 หุ้นมาซื้อขายในกระดานต่างประเทศ และอีก 7,500 หุ้น คงไว้ในกระดานปกติ แบบนี้ชาวต่างชาติก็สามารถซื้อขายในกระดานต่างประเทศได้อย่างสบายใจไม่ต้องกลัวว่าจะมีปัญหาตอนรับโอนหุ้นเพราะยอดรวมไม่เกินเกณฑ์แน่ (หุ้นทั้งหมดที่แบ่งมาให้ซื้อขายมีไม่เกินเกณฑ์) ส่วนคนไทยก็ไม่เกียจครับ สามารถไปซื้อในกระดานไหนก็ได้ เพราะไม่มีเกณฑ์กำหนดไว้ (ถึงไปซื้อในกระดานต่างประเทศ ก็ไม่มีปัญหา แคไปกินโควตาถือครองหุ้นของต่างชาติ ทำให้สัดส่วนการถือครองหุ้นที่เป็นไปได้ของต่างชาติลดลงแค่นั้นเอง)

คราวนี้ ถ้าบังเอิญ ความต้องการของชาวต่างชาติที่อยากลงทุนในหุ้นตัวนั้นมีจำนวนมาก จนเกินจำนวนหุ้นที่มีในกระดานต่างประเทศ จะทำอย่างไร ไว้ว่ากันต่อฉบับหน้า พร้อมกับสินค้าอื่นๆ ครับ •

“เพียงคุณสามาร เป็นนักลงทุนที่ดีในสินทรัพย์ใด ๆ แม้เพียง สอง ชนิดมหัศจรรย์ทางการเงินจะเกิดขึ้นกับคุณ”

“The questions is, ‘Can you become very good at investing in at least two different assets or asset classes? If you can, financial magic can happen.”